

Seinen uit het bestuur 38 (voorjaar 2026)

Onlangs zat presentator Herman van der Zandt aan tafel bij het televisieprogramma *Eva*. De aanleiding was zijn overstap naar een andere omroep, maar gedurende het gesprek liet Herman vallen een liefhebber te zijn van vlaggen. Op de onvermijdelijke vraag wat dan zijn favoriete vlag is, antwoordde hij resoluut: Estland. En waarom dan? Wat heeft Herman met Estland? Eigenlijk niks. Hij vindt het gewoon een mooie vlag.

Dat mag natuurlijk. Vlaggen zijn beladen met symboliek en betekenis, maar kunnen je ook visueel raken. Zelf vind ik de vlag van Het Bildt mooi, terwijl ik met de regio zelf eigenlijk geen band heb. Het roept de vraag op wat de bewoners er zelf eigenlijk bij voelen. Helpt een mooi ontwerp om de band met de vlag te versterken? En wat is dan mooi? Is een ontwerp pas geslaagd als de vlag ook gebruikt wordt door de bewoners?

Er zijn populaire gemeentevlaggen, zoals die van Leiden, die overal in het straatbeeld opduiken. Maar er zijn ook vlaggen die, ondanks hun officiële status, volslagen onbekend blijven voor het grote publiek. Het valt op dat sommige lokale, onofficiële vlaggen – zoals dorpsvlaggen – vaak een veel hogere "vlagdichtheid" hebben dan de vlag van de overkoepelende gemeente. Dan lijkt het of identiteit en territorialiteit uit elkaar zijn gegroeid.

Als gemeente kun je ook actief in die identiteit investeren. Zo deelt de gemeente Opsterland vlaggen uit aan nieuwe inwoners om hen welkom te heten. Het is een tastbare manier om mensen direct bij de lokale gemeenschap te betrekken en een gevoel van "thuis" te geven. Daarmee krijgt de vlag betekenis en waarde. De gemeente schenkt niet alleen een vlag maar geeft tegelijkertijd een gevoel van samen, van een thuis.

Dat geldt ook voor onze eigen vereniging. Onze NVvV-vlag is ontworpen in 1987. Op elke vlaggendag is hij duidelijk zichtbaar aan de gevel en in de zaal. Het is ons eigen baken van identiteit. En die identiteit staat dit jaar extra in de schijnwerpers, want de NVvV bestaat 60 jaar! Daarmee mogen we met trots zeggen dat de NVvV de oudste vlaggenkundige vereniging ter wereld is.

Zoals je in dit nummer van *Vlag!* kunt zien, gaan we dit jubileum uitgebreid vieren. Er staan diverse activiteiten in de planning om zestig jaar vlaggenkunde te markeren. Een van de hoogtepunten is een gezamenlijk bezoek aan onze collectie, die inmiddels een prachtig nieuw onderkomen heeft gevonden in de bibliotheek van het Rijksmuseum. Daarnaast wordt er gewerkt aan een klein aandenken voor alle leden.

Helaas vieren we dit jubileum zonder Daan van Leeuwen, één van de oprichters in 1966, tientallen jarenlang bestuurslid en erelid van de vereniging. Hij overleed helaas vijf dagen vóór onze dies natalis. In deze *Vlag!* staat een uitgebreid In Memoriam over zijn grote bijdrage aan de vlaggenkunde en aan de NVvV. Op de vlaggendag, op zaterdag 30 mei, staan we daar uiteraard ook bij stil. Hij was er immers bij vanaf het begin!

In 1966 keek de NVvV ook al over de grenzen heen en stond mede aan de basis van de Fédération internationale des associations vexillologiques (FIAV) en het International Congress of Vexillology (ICV). Dit jaar vindt ICV31 plaats in Parijs. Daar willen we als vereniging natuurlijk bij zijn en het zou geweldig zijn om daar samen met een mooie groep NVvV-leden heen te gaan. Kom je ook? Elders in dit blad lees je er meer over.

Onze identiteit zit immers niet in onze vlag, maar in wat ons bindt en wat we samen doen als leden. De vlag helpt bij de herkenning en de profilering naar buiten toe, maar het echte geheim van de vereniging zit in de onderlinge uitwisseling van kennis en verhalen. Ik hoop je dan ook te zien op de vlaggendag, het ICV of een van de andere activiteiten in dit feestjaar. Dan steken we samen de vlag uit, de NVvV-vlag uiteraard!

Davied van Berlo
Voorzitter NVvV